

**Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 3. juli 2019 –
Bankia**

(Sag C-92/16) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 6 og 7 – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – vilkår om førtidig ophævelse af en aftale om lån med pant i fast ejendom – artikel 99 i Domstolens procesreglement – spørgsmål, der er identisk med et spørgsmål, Domstolen allerede har afgjort, eller hvis besvarelse klart kan udledes af retspraksis – erklæring om, at et kontraktvilkår er delvis urimeligt – den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et kontraktvilkår, der kvalificeres som »urimeligt« – erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en bestemmelse i national ret – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – spørgsmål, som åbenbart ikke kan antages til realitetsbehandling«

1. *Præjudicielle spørgsmål – formaliteten – spørgsmål forelagt uden tilstrækkelige præciseringer med hensyn til den faktiske og retlige sammenhæng og om grundene til, at en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål er nødvendig – spørgsmål forelagt i en sammenhæng, der udelukker et hensigtsmæssigt svar – åbenbart afvisningsgrundlag*

(Art. 267 TEUF; statuten for Domstolen, art. 23; Domstolens procesreglement, art. 53, stk. 2, og art. 94)

(jf. præmis 30-38)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – formål*

(Rådets direktiv 93/13)

(jf. præmis 40)

3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – de nationale retsinstansers efterprøvelse af urimelighed – kriterier*

(Rådets direktiv 93/13, 16. betragtning og art. 3, stk. 1, og art. 5)

(jf. præmis 41)

4. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, der gør det muligt for den nationale ret, som konstaterer, at et vilkår er urimeligt, at ændre dets indhold – ikke tilladt*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 44 og 45)

5. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, hvorefter den nationale domstol, der erklærer et urimeligt vilkår ugyldigt, kan erstatte dette med en national deklatorisk bestemmelse – lovlighed*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 46-48)

6. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et kontraktvilkår er delvis urimeligt – rækkevidde – opretholdelse af den ikke urimelige del af kontraktvilkåret, som medfører en ændring af dets indhold – ulovlighed – den nationale domstols erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en bestemmelse i national ret – lovlighed – betingelser*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6 og 7)

(jf. præmis 49-54 samt konkl.)

Konklusion

Artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår skal fortolkes således, at de for det første er til hinder for, at et vilkår om førtidig ophævelse af en aftale om lån med pant i fast ejendom, som anses for urimeligt, delvist opretholdes ved, at de elementer, der gør det urimeligt, fjernes af den nationale ret. Derimod er disse artikler ikke til hinder for, at den nationale ret afhjælper ugyldigheden af aftalens urimelige kontraktvilkår ved at erstatte det med den nye affattelse af den lovbestemmelse, som er blevet indført efter aftalens indgåelse, når den omhandlede aftale ikke kan opretholdes, såfremt det urimelige vilkår fjernes, og annullation af aftalen ville have særligt skadelige virkninger for forbruger.

1 – EUT C 156 af 2.5.2016.